625/01

Den 13. august 2001 blev i sag nr. 54.385:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx x

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har rejseforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

I anmeldelse modtaget i selskabet den 30/8 2000 anmeldte klageren følgende om hændelsen, som var indtrådt den 15/4 1999, og hvorved klageren havde læderet sin achillessene: "Kom gående en tur, hvor der pludselig kom et smæld i benet, blev kørt til læge, hvorefter ved røntgen af benet, fik at vide at foden var brækket, jeg fik lagt foden i gips, måtte ikke træde på foden, så jeg måtte blive på hotellet."

Selskabet fremsendte sålydende supplerende spørgsmål til klageren: "Forinden videre foretages bedes De venligst besvare nedenstående spørgsmål:

1. Beskriv de nærmere omstændigheder til hændelsens opståen, herunder den direkte årsag til at achillessenen blev overbelastet.
2. Skete der noget usædvanligt eller afvigende fra det De var i færd med? - Hvis ja, bedes De oplyse hvad dette var?
3. Hvis De faldt, snublede eller lignende bedes De oplyse selve årsagen hertil?
5 Hvad var efter Deres mening årsag til overbelastningen af achillessenen?"

Af klagerens besvarelse heraf fremgår bl.a.:

" 1. Under en gåtur på feriestedet (ret ujævne stier) kom der pludselig et smæld i benet, så jeg var ude af stand til at gå videre.
2. Nej.
3. Nej.
5. Det ujævne terræn, som stierne var anlagt på."

Selskabet afviste i skrivelse af 21/9 2000 til klageren at yde forsikringsdækning. Selskabet har ydet refusion for selve rejsen.

I klagerens skrivelse af 30/9 2000 til selskabet fremgår bl.a., at klageren telefonisk kontaktede selskabet og fik at vide, at forsikringen ikke dækkede tabt arbejdsfortjeneste, men at klageren skulle tage kontakt til selskabet efter et års tid, hvis der var mén efter hændelsen. I klagerens skrivelse hedder det endvidere: "Efter at have gået til genoptræning på sygehuset indtil februar 2000, kunne de ikke gøre mere, hvor jeg så fik at vide at jeg måtte leve med det mén resten af livet. Ringer til jer igen for at høre hvordan jeg er stillet med hensyn til det mén jeg har fået og om forsikringen dækker, får at vide at det gør den hvis der er kommet et mén og der er gået et år, hvorefter jeg vil få tilsendt et skema som skal udfyldes sammen med min læge og så vil sagen gå sin gang. Så derfor kan jeg ikke forstå at man får så forskellige svar og sagen bare bliver fejet af bordet, så jeg håber at du vil se på sagen igen og at jeg kan få en forklaring på hvordan der kan være så forskellige opfattelser af sagen."

Sekretariatet har i skrivelse af 30/3 2001 til selskabet forespurgt om følgende: "Til brug for nævnets behandling af ovennævnte sag skal vi venligst udbede os selskabets kommentarer til det telefoniske dækningstilsagn, som klageren henviser til."

I selskabets besvarelse af 15/5 2001 til nævnet hedder det: "Det er med beklagelse, at det ikke er lykkedes os, at finde frem til, hvem klager har haft en kontakt med inden skadeanmeldelsen blev modtaget - 30.08.2000."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a. følgende: "**Afsnit 7 Ulykke** Forsikringen giver ret til erstatning for varigt mén eller erstatning ved død som følge af et ulykkestilfælde. Ved

ulykkestilfælde forstås en tilfældig, at forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefrakommende indvirkning på legemet med en påviselige beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:
Den anmeldte hændelse kan ikke karakteriseres som et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

På det foreliggende grundlag - hvor klageren ikke har kunnet oplyse, hvem der i selskabet har afgivet det påståede dækningstilsagn - kan nævnet ikke lægge til grund, at der er afgivet et bindende dækningstilsagn om invaliditetserstatning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen